

zastave Njo, ki ji je letošnje leto posvečeno kot 1500letnica efeškega vesoljnega cerkvenega zbora, pa tudi tiste vrle krščanske slovenske mladenke, ki so prihitele k Sv. Trojici, da dostojno proslave ta velevažni 1500letni jubilej v zgodovini Marijinega čaščenja. Tržanom Sv. Trojice za to čast in hvale! Dekleta, članice naših krščanskih organizacij, so prihitela sem v najboljšeštem številu ne samo iz vseh župnij šentlenartske dekanije, marveč tudi iz mnogih krajev ljutomerske, ptujske, jareninske in mariborske dekanije. Od čaleč jih je pozdravljalo krepko, ubrano in svečano radostno pritrkavanje zvonov z svetločnega stolpa svetotrojiškega. Bil je to veličasten tabor krščanskih slovenskih deklet Slovenskih gor in sosednih krajev. V tako imponujočem številu so prišle, da je bila ogromna svetotrojiška cerkev nabito polna, in niso vse v njej istočasno našle prostora. Bila je to proslava, ki je v vsakem oziru bila dostojna časti nebeske in naše Matere in vredna naših krščanskih mladenk. V cerkvi je govoril prisrčno in spodbudno besede preč. g. kanonik Franc Časl, ki je navduševal žensko mladino za iskreno čaščenje Marijino, katero se najljepše in tudi najkoristnejše kaže v življenju po svetlem, visokem vzoru Marijinih kreposti. Slovesno sv. mašo je daroval vlč. g. gvardijan Ernst Jenko. Po cerkvenem opravihu je bilo veličastno dekliško zborovanje na obširnem prostoru pred cerkvijo. Otvoril ga je vlč. g. župnik Gomilšek, upravitelj šentlenartske dekanije. Predsedovala je zboru deklet Amalija Klobasa od Sv. Benedikta v Sl. gor., koji je bila ob strani kot podpredsednica Poljanec Marija od Sv. Antona. Predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec je v zvezi s proslavo 1500letnega jubileja efeškega cerkvenega zbora pojasnjeval visoke ideale našega prosvetnega dela med mladino. Verski idealizem je, ki pročišča naše izobraževalno delo in brez tega idealizma je vsako prosvetno delo zlasti med mladino brez prave in trajne koristi. V iskrenih besedah je pozdravljaj in proslavljal sv. Očeta kot prvega in najbratljivejšega bojovníka za katoliška načela mladinske vzgoje in za pravice katoliških mladinskih organizacij, ki jih pobija nacionalistični fašizem. Njegove poljudne in navduševal-

ne besede so našle glasen odmev v velikem zboru krščanskih slovenskih mladenk. Nato so se javljale v dolgi vrsti zastopnice krščanskih dekliških organizacij iz raznih krajev s pozdravnimi in bodrilnimi govori, odzorno deklaracijami, in sicer Lorbek Marija od Sv. Benedikta, Senekovič Marija iz Sv. Lenarta, Padovnik Marija iz Sv. Trojice, Hujdec Marija z Marije Snežne, Mlinarič Alojzija iz Negove, Reš Neža od Sv. Benedikta, Črnko Terezija iz Sv. Jurija v Slov. gor., Špan Marija s Kapele, Šuc Marija od Sv. Ruperta, Senekovič Marija od Sv. Benedikta, Pignar Jera od Sv. Andraža, Leopold Barbara od Sv. Ane, Poljanec Marija od Sv. Antona, Ljubec Genovefa od Sv. Benedikta, Pihlar Marija iz Sv. Lovrenca v Slov. gor., Brus Marija iz Gornje Sv. Kungote, Sever Marija od Sv. Urbana pri Ptuj, Čuš Anica iz Sv. Jurija ob Ščavnici, Zorko Roza iz Ptuja, Kocbek Marija iz Gornje Radgone, Črnčič Alojzija od Sv. Jurija v Slov. gor. in Družević Marija od Sv. Andraža kot zastopnica Marijinih vrtcev. G. dekanjski upravitelj Gomilšek je našim krščanskim dekliškim organizacijam polagal na srce dolžnost molitve v ta namen, naj bi Bog dvema sinoma našega naroda škofoma Slomškemu in Baragi dobrotljivo naklonil čast oltarja. Ob dveh je bilo dekliško zborovanje končano. Ob treh je g. Gomilšek imel v cerkvi spodbuden in poučen nagovor na dekleta, nakar so bile slovesne večernice. Potem so dekleta odhitela na svoje domove. Tiste, ki so prišle v strnjelih skupinah ali procesijah, so tudi odšle v procesijah pod vodstvom čč. gg. duhovnikov, katerim bodi na tem mestu za njih trud izrečena najprisrčnejša zahvala. Sijajna manifestacija naših krščanskih dekliških organizacij na taboru pri Sv. Trojici je najboljši dokaz, da njihovo pečrtovalno delo ni ostalo brez lepih sadov. Le tako naprej! Z Bogom in Marijo za našo mladino in našo domovino!

Negova. Dramatični odsek Kat. izobraževalnega društva pri Sv. Trojici v Slov. gor. vpripori v nedeljo dne 19. julija popoldne po večernicah v tukajšnji graščinski dvorani zelo zanimivo in podučno gledališko predstavo: »Žrtve spovedne molčečnosti«, petdejanjo. —

Ker je čisti dohodek namenjen za popravilo romarske, letos jubilejne cerkve pri Sv. Trojici v Slov. gor., se vsi farani in okoličani prav vljudno vabite!

Rajhenburg. Tukajšnje Slov. katoliško izobraževalno društvo je meseca maja t. l. prenovilo svoj oder v Slomškovem domu. Oder je vzdignjen za 20 cm. Ozadje je — kakor tudi 75 cm široke sufite — pritrjeno na škrpilih, kar mnogo olajšuje sestavo posameznih scenerij. Nove kulise so delo društvenega člana R. Golobiča, prometnega uradnika, ki je še kot študent napravil mnogo kulis na naših odrih po Belokrajinu. Nove kulise so v vsakem oziru vredne svojega mojstra. Iz njih diha naša slovenska zemlja s prijaznimi cerkvicami, s hišami bogatinov in siromašnimi kajžami; iz njih veje dih naših gorenjskih velikanov, odetih s snegom. Stranske kulise te spominjajo na polhe in na narodno pesem: »Kdo bo praprot žel?« Pa tudi tihih belih brez ne manjka na odru. Na oknu tipične gorenjske hiše cvete nagelj ter s svojimi velikimi rdečimi cveti označa ljudem: »Na ta oder hodijo pošteni slovenski dekleta! Tu se zbirajo fantje, ki so vredni nagelja rdečega! Na odru je tudi nov regulator za električni tok, ki je domač izdelek g. L. Lipovška. Lep je oder, naj bi se tudi društvo poživilo! Bi li ne bilo umestno organizirati poseben dramatičen odsek, kjer naj bi se udeleževali samo mlajši igralci in igralke? Saj je vendar mladina tista, ki je poklicana, da ponese glas krščanske prosvete v slednjo vas! Premislite to in ne odlašajte! Kajti neprijatelj naših načel vabi našo mladino od vseh strani, pod različnimi pretevezami v svoje vrste! Za dramatično navdušene mladine je dovolj v fari! — Pri nas še najbolj deluje knjižnica, ki se vedno množi z novimi knjigami. Zato se vsem toplo priporoča. Knjižnica posluje ob nedeljah in praznikih po rani sv. maši do pol 10. ure ter po pozni sv. maši do pol 12. ure.

Knjige.

Gruša umiral! Kmetska drama v petih dejanjih, po francoskem romanu R. Bazina z dovoljenjem napisal dr. Ivan Dornik, je izšla

brž kosilo», odvrne Hendel nervozno, željno pričakujoč jedi, — »kajti jaz sem tista družba!«

Pecetni muzikantje

so igrali na vogalu ulice, nakar vpraša izmed njih eden drugega: »Kaj praviš, ali nas slišijo ali ne?« — »Jaz mislim, da«, je odvrnil drug godec, tam gori je nekdo že zaprl okno!«

Nek občinski prednik

Je javil magistratu: »Preponižna objava o ovčjereji v občini X. Dolžno poročam, da se nahaja letos v občini 167 ovc, med katerimi samo eden garjav koštrun ponižni občinski predstojnik Jaka Nos.

Vrečku. Tukaj mimo pelje danes krasna nova cesta: Sv. Urban—Lesično, po kateri vozijo osebni, tovorni avtomobili in lep avtoomnibus. Baš ob cesti pri blagem Martinu Vrečku na Žegarju stoji kamen v spomin na otvoritev te prepotrebne cestne zveze s pomenljivim v marmor vsekanim napisom, ki se glasi:

»To cesto je začel graditi okrajni zastopko-zjanski l. 1915. Prometu se je izročila, ko je bil dr. Fran Schaubach veliki župan mariborske oblasti, dr. Josip Leskovar oblastni komisar. Vso pobudo za začetek sta dala in vso skrb za izvršitev sta imela dekan in načelnik okrajnega zastopa v Kozjem in načelnikov namestnik Mart. Vrečko, stavbenik iz Žegarja.«

Med baš ne kaj zložno pešpotjo od Planine na Žegar je pripovedoval Grizold tovarišu, da je kmalu za Vrečkom na Žegarju Krčma pri Drobnetu na Košanci, kjer se baje Guzaj pogostoma zadržava. Njemu, Grizoldu, je zaupal orožnik Črnčič, kako ga je speljal na led ta prokleti razbojnik ravno v omenjeni gostilni. Črnčič je izpraševal na patrolji Guzaja samega, seve ga ni

poznal, če mu je kaj znano, kod se najrajši klati, hodi, zadržava in skriva ropar, s katerim ima žandarmerija toliko posla. Guzaj je povabil Črnčiča seboj k Drobnetu, kjer mu je plačal jesti in piti, kolikor je hotel. Povrh mu je zaupal, da zahaja Guzaj kot neznanec večkrat v to krčmo. So časi, ko je celo vsakdanji gost. Pač pa zna izginiti ob prihodu žandarjev kakor senca. Črnčič je zvedel šele pozneje, da je bil pri patruliranju za Guzajem z njim samim skupaj, izbornose je zabaval v njegovi družbi, jedel in pil je na njegove stroške. Kakor Črnčiču se je godilo še več drugim žandarjem. In ker je ravno v Drobnetovi krčmi potegnil Guzaj žandarja, sta se podala onadva danes na pot ne po cesti, ampak povprek čez šume, da se bosta lahko oglasila pri Drobnetu, saj vedi ga Bog, če ni ropar sedajle v krčmi na Košanci.

(Dalje sledi.)

Nov vozni red
se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —
Cena Din. 2.—.